

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0384
Dok.: RAJ40454

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale DNA-profilregister. (Videregivelse af oplysninger til andre EU-lande mv.)(L 24).

Spørgsmål nr. 1:

”Er der noget i rammeafgørelsen, der forhindrer, at Danmark stiller det som en betingelse for videregivelse af oplysninger fra Dna-registeret til andre lande, at der sker sletning som efter de danske regler?”

Svar:

1. Efter de gældende regler om videregivelse af oplysninger fra Dna-profil-registeret kan der til brug for identifikation af personer bl.a. videregives oplysninger fra registeret til udenlandske domstole samt politi- og anklagemyndigheder til brug for offentlige straffesager, såfremt det i det enkelte tilfælde findes ubetænkeligt, jf. lov om Det Centrale Dna-profil-register, § 5, stk. 1, nr. 2.

I de tilfælde, hvor der sker videregivelse af oplysninger om dna-profiler til andre medlemsstater i Den Europæiske Union eller et tredjeland, der deltager i samarbejdet under Schengenkonventionen, opstilles der i dag i praksis ikke krav om, at der skal ske sletning efter de danske regler i lov om Det Centrale Dna-profil-register, § 4. Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 5, der indeholder en nærmere gennemgang af de danske sletteregler.

Lovforslaget indebærer ikke, at udenlandske myndigheder, der modtager oplysninger fra det danske dna-profil-register, skal slette oplysningerne senest på det tidspunkt, der følger af den danske lov om Det Centrale Dna-profil-register.

Det vil sige, at lovforslaget på dette punkt ikke indebærer nogen ændring i forhold til gældende praksis med hensyn til behandlingen af anmodninger om udlevering af oplysninger fra registeret til domstole samt politi- og anklagemyndigheder i de lande, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1.

2. Hovedindholdet af rammeafgårelsen er en pligt for medlemsstaterne til at sikre, at der i national lovgivning ikke opstilles strengere betingelser for videregivelse af oplysninger og efterretninger til andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder, end hvad der nationalt gælder for videregivelse.

Det fremgår således af artikel 3, stk. 3, at medlemsstaterne skal sikre, at betingelserne for at meddele oplysninger og efterretninger til de andre medlemsstaters retshåndhævende myndigheder ikke er strengere end de betingelser, der gælder nationalt for meddelelse af og anmodning om oplysninger og efterretninger.

For så vidt angår beskyttelse af de udleverede data, følger det af artikel 8, stk. 2, at anvendelse af oplysninger og efterretninger, der er blevet udvekslet direkte eller bilateralt, er underlagt de nationale bestemmelser om databeskyttelse i den modtagende medlemsstat, og oplysningerne skal undergives de samme regler, som hvis oplysningerne var blevet indsamlet i den modtagende medlemsstat.

Det følger endvidere af artikel 8, stk. 4, at den videregivende kompetente retshåndhævende myndighed – når oplysninger og efterretninger videregives i henhold til rammeafgårelsen – i henhold til sin nationale lovgivning kan pålægge den modtagende kompetente retshåndhævende myndighed betingelser med hensyn til anvendelsen af oplysningerne og efterretningerne. Der kan også pålægges betingelser med hensyn til rapportering af resultatet af den kriminalefterforskning eller den kriminalefterretningsoperation, i forbindelse med hvilken udvekslingen af oplysninger og efterretninger har fundet sted.

På baggrund af de nævnte bestemmelser i rammeafgårelsen – herunder særligt artikel 8, stk. 2 – er det efter Justitsministeriets opfattelse tvivlsomt, om det ville være muligt generelt at stille krav om, at udenlandske myndigheder, der modtager oplysninger fra det danske dna-profil-register, skal foretage sletning af oplysningerne senest på det tidspunkt, der følger af de danske regler.

Imidlertid gælder det, at oplysninger videregivet til andre lande vil skulle behandles efter de regler, der følger af rammeafgårelsens artikel 8 og 9.

Det indebærer bl.a., at behandling af personoplysninger bl.a. skal ske i overensstemmelse med Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt – for de medlemsstater der har ratificeret den – tillægsprotokollen hertil af 8. november 2001 om tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende dataudveksling, jf. artikel 8, stk. 2.

Det fremgår endvidere af artikel 8, stk. 3, at de udvekslede oplysninger og efterretninger kun må anvendes af de kompetente retshåndhævende myndigheder til de formål, hvortil de er blevet meddelt i overensstemmelse med rammeafgårelsen, eller med henblik på forebyggelse af umiddelbare og alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed. Brug af oplysningerne til andre formål er kun tilladt med forudgående samtykke fra den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne, og er underlagt den nationale lovgivning i den modtagende medlemsstat. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 11.

Artikel 9 fastslår endvidere, at medlemsstaterne skal behandle alle oplysninger og efterretninger med den nødvendige fortrolighed. Med henblik herpå skal de kompetente retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med deres nationale lovgivning sikre, at alle videregivne oplysninger og efterretninger, der er klassificeret som fortrolige, også behandles fortroligt.